

Comunitatea care a avut de suferit în tragedia de la clubul Colectiv este această intelectualitate discretă, subtilă și marginalizată a României, care a făcut loc în ultimii 20 de ani unei păтури de neointelectuali, cumva ți pători, flașnetari, care citesc trei cărți și-ți citează cinci biblioteci și dup-aia îți spun că tu n-ai dreptate și că tu nu faci parte din noul trend politic și politicos în același timp al României. Aici este furia, a explicat, la Digi24, medicul psihiatru Gabriel Diaconu, el însuși un rocker declarat.

Ce s-a întâmplat în Colectiv vineri seară nu este un accident, este un incident. Iar marșul de sâmbătă către Colectiv nu a fost neapărat spontan, spune psihiatrul Gabriel Diaconu, care a explicat la Digi24 de ce face aceste afirmații: „Oamenii care au murit în acel club fac parte dintr-o **comunitate**, care este foarte vizibilă uneori vestimentar, alteori prin accesorii, dar care în alte momente nu este extrem de populară și motivul este că este greu de înțeles – sper - pentru majoritatea. De ce spun că sper că pentru majoritatea? Pentru că noi suntem minoritari, că și eu fac parte din ea. Muzica rock nu este cel mai ușor inteligibilă, nu este nici cea mai prietenoasă pentru ureche, dar oamenii care ascultă rock sunt foarte apropiați și intimi unii cu ceilalți.

Oamenii care au murit acolo în Colectiv – și mi-e greu să vorbesc despre asta, pentru că mi-au murit cunoștințe, prieteni acolo – sunt oameni cu care ne întâlnim, poate nu foarte des, dar cu siguranță nici nu foarte rar.

Sunt oameni care aveau suflet și când mă refer la suflet nu mă refer la acel obiect pe care și-l ia în posesie Patriarhia, ci la acel lucru pe care noi îl înțelegem când vine vorba de viețile noastre.

Erau oameni care de exemplu făceau față privațiunilor financiare – trupele în România se descurcă greu financiar. Mă bucur că președintele țării încurajează cumva o atitudine frondistă morală. Acești oameni trăiau în țara care l-a votat pe dl președinte, printre altele, nemaivorbind de faptul că la momentul în care a avut loc acest incendiu clubul funcționa în mijlocul unui sector în care există o primărie pe care o interesau mai mult gardurile vii și dinozaurii ornamentali.

Aș putea să vă spun foarte multe lucruri despre cei 12.000 de oameni.

La început erau o mână de oameni și-mi aduc aminte de ei pentru că eram în aceeași încăpere. Și oamenii ăia primeau telefoane, din minut în minut, pentru faptul că le-au murit din prieteni, oameni care organizează evenimente și problema pe care ne-am pus-o – că dacă noi n-o să facem ceva, în câteva ore o să apară masa de manevră a politicienilor, care o să facă ei o manifestație, în care o să înceapă să-și împartă sinecurile, o să iasă cineva cu o pancartă să spună „Jos cutărică!” sau „Sus cutărică”, lucru pe care noi nu îl agreăm.

Există furie. Furia nu este una care să fie centrată pe politicieni. Mie personal, ca simplu cetățean, mi s-a luat de histrionismul politicienilor, care insistă că ei sunt buricul târgului în tot și în toate. Ei n-au nimic de-a face cu toată povestea asta. Decât, eventual, periferal. Ei sunt cei care au desenat asflatul, și fabrica, și porțile, și nesimțirea în care se întâmplă o astfel de tragedie. Nu sunt protagoniștii. Nu sunt decât oamenii care vor veni precum niște ciori și niște corbi să-și tragă lumânare și în direcția lor și să spună: uite, noi am făcut ceva. N-are nimic de-a face una cu celalaltă.

12.000 de oameni sunt mai mulți decât ai să vezi la un concert de succes în România. Țăsta este dezastrul. Aveai niște puști acolo care s-au dus că aveau intrare liberă și pe care nu i-a interesat că este un loc periculos. De ce? Pentru că acolo era loc de **comuniune autentică**.

Nu țambalageală, nu mici și bere, nu artiștii poporului care urcă pe scenă și dup-aia se laudă cât câștigă la un concert. Pur și simplu, o formație, modestă, la început de drum, entuziastă, care era acolo din suflet.

Eu sunt medic psihiatru. Eu în ultimele 48 de ore împreună cu Colegiul Psihologilor 100 de oameni, solidari cu mine, ca să-i ajutăm pe supraviețuitori și pe oamenii care au fost expuși acolo. Am făcut asta fără absolut niciun alt obiectiv decât de a-mi face datoria față de niște oameni care nu mai sunt, pe care familiile lor i-a văzut desfigurați și le-a venit greu să-i recunoască. Datoria mea e față de niște sicrie închise, față de niște oameni pe care mi-i aduc aminte zâmbind, mi-i aduc aminte cum invitau oameni să intre la săli de concerte, care se chinuiau să aducă formații din străinătate. Sunt oameni care s-au întors în club ca să scoată puștii de acolo, puști pe care nu-i cunoșteau și .

Cred că

România nu-și dă seama că trăim în lumi paralele unii cu ceilalți

. Trăim în lumi complet paralele, inclusiv oamenii care la momentul de față spun că sunt solidari cu „colectivii” habar n-au cu ce sunt solidari. Ei sunt solidari cu o durere pe care nu o înțeleg. Acum o săptămână s-ar fi dar la o parte, ne-ar fi înjurat cum ne înjură de obicei, ne-ar fi spus sataniști cum ne spun de obicei.

Nu există o furie. Există o frică. Există o chestiune ciudată. Există o frică vizavi de furie și nu este furia lor, este furia noastră. Furia lor este dublată de o rușine, pentru că își dau seama că dacă până mai ieri puteau să întoarcă privirea în partea celaltă, puteau să spună uite, sunt puștii aia zgomotoși, care se duc, se droghează, fac tot felul de ritualuri – nici vorbă de așa ceva! - astăzi se uită cum puștii ăia au murit, dar lasă că au murit ei, am murit noi, oameni de vârsta mea, care s-au întors după ei să-i scoată la suprafață, pentru că erau solidari cu ei. Oameni care azi, mâine, poimâine vor fi înmormântați au scos alți puști din foc. Câți dintre politicieni, dacă vreunul de-al lor, din partidul lor, ar fi într-o situație identică, s-ar întoarce într-un club în flăcări ca să scoată pe altul de-al lor de-acolo? De-asta spun că trăim în lumi paralele. Ei sunt obișnuiți să capitalizeze cinic și sfidător răul altuia. Sunt din ce în ce mai mulți oameni care observă asta, care văd că la momentul de față există o diferență de calibru moral și mi se pare că moralitatea a avut un shift imperceptibil în direcția potrivită. Astăzi am vorbit cu sute de oameni. În ultimele 48 de ore, dincolo de încurajările de tip tribună și fanion cu care sunt acomodați din ce în ce mai mulți oameni, care mă sună și-mi spun: spune-mi unde să mă duc, spune-mi ce să fac, vreau să ajut, vreau să contribu.

De ce crezi că mulți medici au fost cutremurați și traumatizați de ce au văzut? Pe mulți din medicii ăia, dincolo de gărzile lor, dacă ai să te duci vreodată într-un club unde se ascultă rock, ai să-i găsești acolo, dezbrăcați de halat, de responsabilități, într-o lume în care ai ce să discuți cu alți oameni.

Comunitatea care a avut de suferit este această intelectualitate discretă, subtilă și marginalizată a României, care a făcut loc în ultimii 20 de ani unei pătri de neointelctuali, cumva țipători, flașnetari, care citesc trei cărți și-ți citează cinci biblioteci și dup-aia îți spun că tu n-ai dreptate și că tu nu faci parte din noul trend politic și politicos în același timp al României. Aici este furia”.

SURSA:

Digi24.ro